

Werken & zorgen gaat samen,
**MAAR MAKKELIJK
IS HET NIET**

Je hebt kinderen, een partner die fulltime werkt en zelf een drukke baan, die veel van je vergt. Ga er maar aan staan! Drie vrouwen in gesprek over hoe zij dit alles combineren.

KATRIEN BLOKLAND (33)
>Getrouwd met Peter (42), drie kinderen: Sarah (7), Thijn (5) en Olivier (2).
>Heeft samen met Peter twee bedrijven: Labelfriends en The Tag Company.
>Katrien werkt onder schooltijd en als de kinderen 's avonds slapen.

GEERTJE DANTUMA (34)
>Getrouwd met Rudi (40), twee kinderen: Thom (4) en Elske (1).
>Is notaris en runt met haar collega's kantoren in Vianen, Meerkerk en Gorinchem.
> Werkt vier en half dag op kantoor.
>Elske gaat twee dagen naar een oppasmoeder en één dag naar de crèche. Thom gaat drie dagen naar de naschoolse opvang.

KIM GOPPEL (37)
>Woont samen met Edward (38), twee kinderen: Fiene (4) en Reinout (2).
>Werkt bij Weleda als productmanager Moeder & Kind. Daarnaast maakt ze deel uit van het internationale Brand Team.
>Dochter Fiene wordt na school opgevangen door Kim en opa en oma. Reinout gaat vier dagen per week naar de crèche.

Carrièremoeders onder elkaar

Allebei een zware baan én kinderen. Is dat eigenlijk wel léuk?

Kim: “Natuurlijk is het niet altijd leuk. Het blijft puzzelen om alles geregeld te krijgen en dat is best zwaar. Toch heb ik het er graag voor over. Mijn gezin en familie komen op de eerste plaats, maar mijn werk is één van mijn passies. Ik kan er veel van mezelf in kwijt. Het belangrijkste is dat je keuzes leert maken en hoe je werkgever ertegenover staat. Ik heb wat dat betreft heel erg geboft met Weleda. Ik heb flexibele werktijden en kan één dag per week vanuit huis werken als dat nodig is.”

Katrien: “Dat vind ik ook zo fijn van een eigen zaak: ik doe wat ik leuk vind, bepaal zelf wanneer ik werk en ben thuis als de kinderen uit school komen. Toch blijven bepaalde dingen lastig. Ik kan bijvoorbeeld moeilijk de knop omzetten. Dan zit je hoofd vol met van alles en nog wat en dan moet je ineens de vrolijke moeder zijn. Dat lukt niet altijd en dan heb ik al snel het gevoel dat ik tekortschiet.”

Geertje: “Ik ken dat. Ik ben vaak te perfectionistisch. Daarom moest ik ook enorm wennen aan dat parttime werken. Dan had ik een dag vrij en wilde ik veel te veel doen. Het huis moest op orde, ik wilde een leuke moeder zijn voor de kinderen en ondertussen dacht ik: hoe is het op kantoor en dan logde ik toch maar even in. ’s Avonds was ik dan gesloopt. Maar ik zou mijn werk niet willen missen. Het voegt voor mij echt iets toe aan het moederschap.”

Kim: “Ik worstelde in het begin ook met mijn mamadag. De kinderen slapen ’s middags maar kort, dus ik kwam nergens aan toe. Had ik er net een was ingegooid, dan was er alweer een kind wakker. Tot ik dacht: die vrije dag is voor de kinderen, die was doe ik de avond ervoor. Ik doe overdag nu alleen de dagelijkse dingetjes en ik check mijn mail pas als de kinderen ’s avonds op bed liggen. Daarmee creëer je rust voor jezelf.”

Geertje: “Ik weet nog dat ik ook weleens mijn bed indook als Thom ’s middags sliep. Ik vroeg de huisarts of dat normaal was, ik voelde me echt zo’n oude oma. Maar de huisarts zei: ‘Je moet beseffen dat je als werkende moeder met een zware baan een soort topsporter bent.’ Daar heb ik van geleerd. Als ik nu moe ben, tank ik bij.”

'JE MOET LEREN OM KEUZES TE MAKEN'

Jullie gaven allemaal borstvoeding. Hoe deed je dat op je werk?

Kim: "Ik wilde minimaal zes maanden borstvoeding geven. Ook omdat er bij ons veel allergieën in de familie zitten. Ik moest dus kolven op mijn werk, maar dat was geen probleem. Door de vele parttimers was er altijd wel een kamer waar ik even kon kolven en ik had de Rolls Royce onder de kolfapparaten aangeschaft. Ik kolfde één keer per dag en was in tien minuten klaar. Omdat het zo makkelijk ging, heb ik mijn dochter acht en mijn zoon elf maanden borstvoeding gegeven."

Katrien: "Het leek mij lastig om op kantoor te kolven. Ik ben blij dat ik dat niet hoefde..."

Geertje: "Ik heb voor het praktische gekozen. Ik vond borstvoeding geven heel mooi, maar ik vond het toch wel ongemakkelijk om op kantoor te kolven. Daarom gaf ik beide kinderen overdag de fles en 's morgens en in de late avond borstvoeding."

Zijn jullie tevreden over de opvang van de kinderen?

Kim: "Over de crèche wel, maar de naschoolse opvang is een probleem. Waar wij wonen, heb je lange wachtlijsten voor de NSO. Gelukkig zijn opa en oma zo lief om voorlopig op te passen en eerlijk gezegd is dat heerlijk rustig. De kinderen hoeven na school niet verplicht ergens naartoe, maar kunnen gewoon lekker thuisblijven of met een vriendje afspreken."

Katrien: "Dat is voor mij de reden om 's middags thuis te zijn. Iedereen moet dat natuurlijk zelf weten, maar ik ben opgegroeid met een moeder die thuis was als ik uit school kwam. Ik zou mijn kind echt met pijn in mijn hart naar de naschoolse opvang doen. Ze moeten al zoveel."

Geertje: "Thom gaat wel drie dagen naar de NSO. In ons geval kan dat gewoon niet anders. Elske gaat naar een oppasmoeder. Daar ben ik erg blij mee. Ze is heel flexibel en ze doet leuke dingen met de kinderen. En als Elske een keer ziek wordt, hoef ik haar niet op stel en sprong op te halen."

En de taken in huis... zijn die een beetje eerlijk verdeeld?

Geertje: "Ja hoor. Rudi doet best veel. Hij doet de was en hij koopt kleren voor de kinderen..." (Katrien en Kim in koor: "Dat hoor je ook niet vaak!"). "Nee, dat schijnt nogal uitzonderlijk te zijn. Maar hij vindt het leuk. Verder doet hij de boodschappen. Af en toe moet ik hem een beetje aansporen, maar over het algemeen vind ik het goed zoals het gaat."

Katrien: "Peter wast, strijkt, doet boodschappen, zet knoopjes aan (Geertje en Kim: "Zoooooo!"). Ja, goed hè? Maar ik vind wel - en misschien is dat de aard van de vrouw - dat de zorg voor de kinderen toch voornamelijk op mij neer komt. Peter houdt zich met één ding tegelijk bezig, terwijl je als vrouw aan meer dingen tegelijkertijd denkt: hebben ze gym, is er al een cadeautje voor de jarige leidster? Dat soort dingen. Daar staat hij niet bij stil."

Kim: "Dat klopt. Edward en ik doen veel samen. Hij kookt, doet boodschappen en klust. Maar dat regelen voor de kinderen, tassen in- en uitpakken en dat soort dingen, doe ik. Op de één of andere manier doen ze ook eerder een beroep op mij. Zo kan Edward altijd prima werken als de kinderen erbij zijn."

Hij zegt gewoon: 'Papa moet een paar klanten bellen, ga maar even spelen,' en dan laten ze hem met rust! Mij lukt dat echt niet. Dan is het gelijk: 'Mamaaaa!'"

Kun je voor je gevoel voldoende aandacht geven aan je kinderen?

Katrien: "Ik betrap me er regelmatig op dat ik er niet helemaal bij ben met mijn hoofd. Er spelen dan zoveel dingen, dat ik de kinderen niet bewust aandacht geef. Daar voel ik me soms wel schuldig over."

Kim: "Zolang m'n kinderen levendig en vrolijk zijn, heb ik er geen problemen mee dat ik ze op mijn werkdagen relatief weinig zie. Ze weten dat ze bij ons terecht kunnen als ze ons echt nodig hebben. En in het weekend en op onze vrije dag zijn we er helemaal voor ze."

Geertje: "Ik heb ook niet het gevoel dat ze iets tekort komen. Ik kan me voorstellen dat ik later - als ze naar de middelbare school gaan - mijn tijd anders ga indelen."

Is er in alle drukte nog tijd voor ontspanning?

Geertje: "Ik doe mijn best. Ik ga één keer per week naar de sportschool en dan ga ik er flink tegenaan. Wat ik heerlijk vind, is afspreken met een vriendin of vrienden uitnodigen en dan met z'n allen lekker eten. Daar laad ik echt van op."

Katrien: "Ik sport niet, maar dat is meer een keuze. Ha! We zijn dit jaar voor het eerst in juli met de kinderen op vakantie geweest. Hebben we de zaak zomaar een hele week alleen gelaten. Dat was voor ons een enorme beslissing."

Kim: "Je moet je best doen om het met z'n tweeën leuk te houden. Kijk maar om je heen hoeveel relaties er stuk gaan. Het zijn toch tropen-jaren. Sinds een paar maanden leggen we de babyfoon op zondagavond even bij de burens en dan gaan we samen hardlopen. Dat bevalt heel goed."